

Smilstvo

Slovo smilstvo má svoj koreň v hebrejskom koreni "znh" a označuje mimomanželský pohlavný styk s "postrannou ženou", t.j. prostitútkou, často však označuje aj inú pohlavnú nezriadenosť (Ex 22,18-20; Lv 20,13.15).

Grécke slovo "porneia" môže v Novom zákone znamenať to isté čo cudzoložstvo (Mt 5,32; 9,19) alebo krvismilstvo ako v 1 K 5,1 a snáď aj Sk 15,20n. Apoštol Júda vo svojom liste v kap.7 myslí na prostitúciu, ktorej odstrašujúcim príkladom bola Sodoma a Gomora. Prvá kniha Kráľov v 6,9 hovorí, že smilníci a cudzoložníci, ktorých stavia na rovnakú úroveň s modlármi, nedosiahnu kráľovstvo Božie. Ježiš hovorí, cudzoložstvo a smilníctvo vychádzajú zo skazeného srdca človeka (Mk 7,21n) a zmyselný pohľad na ženu prehlasuje za vykonané cudzoložstvo (Mt 5,27n).

Kresťanská etika, podobne ako Katechizmus Katolíckej cirkvi zahŕňa pod pojem smilstvo akékoľvek zneužívanie sexuality. Vychádza zo známej histórie stvorenia človeka ako muža a ženu. V tomto akte nešlo vôbec o numerické prekonanie samoty, ale o účelovosť. Išlo o doplnujúce spojenie dvoch bytostí Toto spojenie neprinieslo len psychologické plody (prekonanie samoty), ale aj ontologické (vznik nového života). Z toho plynú pre človeka dve úlohy- dať a prijať spoločenstvo, ako aj prijať jeho dôsledky (úlohu spolutvorcu nového života). Šieste prikázanie stráži plnenie týchto úloh.

Vzhľadom na to, že prirodzená náklonnosť k sexuálnej aktivite neodpovedá vždy vydarenej ľudskosti a humánnej sexualite, ale vedie k strate "ľudskej tváre" je žiadúce, ba nutné, aby bola regulovaná istými pravidlami, ktoré slúžia integrovaniu sexuality do osoby. K ľudsky vydarenej sexualite nepatria formy, ktoré neumožňujú slobodné darovanie seba- znásilnenie, darovanie sa druhej osobe- masturbácia dar života- homosexualita. Záverom je potrebné zdôrazniť, že eticky významný nie je iba čin, ale aj dobrovoľné myšlienky a žiadosti, ktoré naň pripravujú.

„Žena, hľa tvoj syn, syn hľa tvoja matka“ Jn 19, 26

Tretie slovo, ktoré nám Ježiš adresoval z kríža, bolo vyrieknuté na odčinenie hriechu smilstva. Smilstvo je nezriadená láska k telesným rozkošiam. Kľúčovým slovom je tu « nezriadená ». Telesné pôžitky sa stávajú hriešne v momente, kedy neslúžia k dosiahnutiu určitého cieľa, ale sú samé o sebe cieľom. V tomto duchu vyúsťujú buď do sebecka alebo do perverznej lásky.

Je historickou skutočnosťou, že tak ako upadá duchovnosť človeka, tým väčšmi rastie túžba po využívaní telesných pôžitkov. Táto zákonitosť platí tak pre jedinca, ako aj pre spoločnosť. Druhou zákonitosťou je priama súvislosť medzi tým, ako sa vzmáha hriech a stratou zmyslu pre hriech. To, že sexuálna čistota je možná a dosiahnuteľná povedia len ľudia čistého srdca. Ľudia nečistého ducha posudzujú druhých na základe vlastných túžob a slabostí, ktoré by radi pripísali druhým. Vo svojom okolí hľadajú len príklady, ktoré ich tvrdenie potvrdia a nevidia tých, ktorí sú opakom. Ak sa už nedokážu čnostiam týchto ľudí vyhnúť, nakoľko sú zjavné a neprehliadnuteľné, názvu ich skôr čudákmi. Rovnako často im k ich čudáctvu ešte pripíšu aj iné zlé vlastnosti, ktoré majú byť ešte horšie ako cnosť prameniaca z telesného umŕtvovania.

Náš Pán sa rozhodol hneď od prvej chvíle svojho pozemského života zadostučiniť za hriech smilstva tým, že sa rozhodol narodiť z Panny.

Archa zmluvy v Starom zákone bolo posvätným miestom, v ktorom sa uchovávalo Božie slovo v podobe desatora Božích prikázaní vyrytých do dvoch kamenných tabúlí, ktoré Mojžiš dostal na hore Sinaj. Zo Starého zákona vieme, že archa zmluvy bola považovaná za tak sväté miesto, že Boh zakázal čomukoľvek nečistému sa k nej priblížiť. Tento zákaz platil už na obdobie, kedy archu budovali. Svätý Ján nám hovorí o Ježišovi ako o vtelenom Slove. Preto Panna Mária sa pre Ježiša, ktorý je vteleným Slovom, stala novou a skutočnou archou zmluvy. Živou archou zmluvy pre živé Slovo.

Až po narodení Ježiša Krista z Panny, svet pochopil, že starozákonná archa zmluvy bola len predobrazom skutočnej archy, ktorou je telo Panny Márie. Tak ako nič nečisté sa starej archy zmluvy nemohlo dotknúť, aj Panna Mária musela byť čistá, aby mohla prijať Ježiša v podobe jeho vtelenia. Toto je jeden z dôvodov, prečo Cirkev vždy uznávala, že Panna Mária bola počatá bez dedičného hriechu. Ako Boh hovorí, že nič nečisté nevojde do kráľovstva nebeského, platí to aj obrátené. Boh sa nemôže vteliť do ničoho nečistého. Preto bola Božou milosťou Panna Mária uchránená od dedičného hriechu.

« Blahoslavení sú čistého srdca, pretože oni uvidia Boha » (Mt 5,8). Čistota, ktorú si Boh vyvolil od prvej chvíle, uchoval Ježiš po celý svoj život. Nakoľko hriech nečistoty patrí do padnutej ľudskej prirodzenosti, bol to len Ježiš, ktorý sa mohol svojich vyzývateľov spýtať, « kto z Vás ma vie usvedčiť z hriechu? » (Jn 8,46). Na kríži sa Ježiš ponížil až natoľko, že za odčinenie hriechu nečistoty si nechal sňať šaty. V momente, kedy nám z kríža prostredníctvom apoštola Jána dal svoju matku za našu duchovnú matku, odčinil tým zároveň za hriech sebeckva.

Boj proti hriechu smilstva je možný len za predpokladu, že človek nájde niečo vyššie, čo by miloval, ako je slasť a telo. Panna Mária je práve preto aj útočiskom hriešnikov, pretože vedela, ako je mravná čistota pre Boha nevyhnutná. Uponíženie vlastného tela nám odporúčal priamo Ježiš Kristus «ani vy sa nezháňajte, čo budete jesť alebo čo budete piť, a nebudte ustarostení!» (Lk 12,29). Inak povedané, nestrachujte sa o svoje telesno. Pestujte v sebe lásku k niečomu vyššiemu, k vyššiemu zmyslu života. Touto láskou k večnému bytiu odumiera v nás nižšia telesná túžba. Toto je dôvod, pre ktorý Cirkev nabáda človeka, aby si odopieral za určitých okolností dovolené telesné pôžitky a to nie s cieľom, aby sa človek odnaučil milovať svet, ale aby sa ho naučil milovať viac. Láska týchto ľudí k dušiam bude o to väčšia o čo je menšia ich láska k telesnosti. Náš Pán preto zomrel na kríži, lebo nás miloval viac ako svoj život. Pri sľuboch čistoty vzniká priestor pre novú vyššiu vášeň a tou je láska k Bohu.

Úpadok v oblasti čistoty ide ruka v ruku so stratou lásky k Bohu. Toto sa týka nielen Bohu zasvätených osobách, ako každej ženy a muža. Jediný spôsob akým na tomto svete dokáže byť prejavovaná láska, je obetovaním sa. Láska je spojená s rozhodnutím sa pre niečo. A každé rozhodnutie vybrať si niečo, má vždy za následok odmietnutie niečoho iného. Toto odmietnutie, sa stáva obetou. Ak sa mladý muž zamiluje do dievčaťa a rozhodne sa ju požiadať o ruku, on jej nielen hovorí, že si vybral ju, ale zároveň, že odmietol všetky ostatné. Preto už láska ku konkrétnej osobe, je stelesnením obety.

Pri boji proti hriechu smilstva majme na pamäti, že útočiskom hriešnikov je Panna Mária a to nie preto, že by ona sama svojou vlastnou skúsenosťou poznala, čo je to hriech, ale preto, že videla, čo hriech urobil s jej jediným Synom. Nezabúdajme, že pod krížom Panna Mária stála spolu s Máriou Magdalénou. Prostitútkou, ktorá predávala svoje telo bez toho, aby predala svoju dušu. Aký pohľad mali asi tak okolostojaci, keď videli Pannu Máriu tráviť tak osobitnú chvíľu, akou je smrť jej syna, v spoločnosti prostitútky. Ak pre najčistejšiu Pannu nie je problém byť sprevádzaný prostitútkou, tak nebude mať Mária problém, aby ani nás sprevádzala teraz tu na zemi na ceste z našich hriechov. Nájdí vyššiu lásku a Tvoj boj bude jednoduchší.